Povara contabilului – acest Sisif al vremurilor noastre

Profesia contabilă nu este ușoară și nici exuberantă, iar contabilul nu face lucruri mărețe și nici nu mută munții din loc. Nu construiește viitorul și nici nu salvează vieți omenești, dar munca tuturor contabililor este exemplu de consecvență și corectitudine.

Prin acest editorial, aș vrea să mulțumesc tuturor celor ce și-au ales această profesie dificilă, grea și complicată, pentru că lor rar le mulțumește cineva.

Ei sunt o forță, chiar dacă uită acest lucru. Ei sunt o voce, chiar dacă sunt tăcuți și nu își exprimă nemulțumirile. Ei sunt importanți, chiar dacă nu le spune nimeni. Ei sunt inocenți, chiar dacă poartă vina tuturor greșelilor.

Prin fața ochilor lor se derulează toți banii acestei țări și au grijă să îi așeze în coloane complicate, chiar dacă venitul lor este modest sau de multe ori jenant.

Contabilul este considerat un rău necesar, acea persoană care ia banii firmei și îi dă fiscului. Mulți antreprenori spun că un contabil nu aduce valoare firmei și nu face altceva decât să proceseze documente și să depună declarații la ANAF.

Contabilul vorbește într-o limbă ciudată, limba balanței. Și de fiecare dată aduce vești proaste, niciodată vești bune. Prezența sa este similară cu a Doamnei cu Coasa, că deh, de moarte și de taxe nu scapă nimeni.

Contabilul trebuie să le știe și să le facă pe toate, de la contracte, administrare de personal, declarații către tot felul de instituții, să știe toate legile specifice pentru toate domeniile de activitate, să doarmă cu Codul fiscal sub cap, ca să îl învețe pe dinafară, chiar dacă săptămâna

viitoare se va schimba din nou.

Contabilul este acea persoană discretă, timidă, obedientă și mereu pe grabă, pentru că mereu e 25 – Ziua Sfântului Fisc și mereu are niște hârtii de cerut.

Contabilul niciodată nu e fericit și niciodată nu îi mulțumește nimeni pentru munca lui. Nu își vede rezultatul final al muncii sale, că doar nu ați văzut un bilanț înrămat într-un birou de antreprenor.

Contabilul în România poartă pe umerii lui o povară grea.

Poartă povara fiscală a întregii economii, prin mâinile lui magice trec mii de declarații într-un singur an, declarații care stau la baza întregii activități a fiscului. Dacă el nu le-ar depune cu cinste și corectitudine, fiscul ar bâjbâi pe întuneric.

Poartă povara antreprenorilor și managerilor pe care îi învață, îi formează și îi povățuiește la bine și la greu, cu tact și cu răbdare, fără să îi sperie sau să îi descurajeze.

Poartă povara miilor de pagini de legi fiscale, ordonanțe de urgență, ordine și hotărâri și le traduce din română în română, așa cum se pricepe el mai bine, chiar dacă sunt modificate peste noapte și de multe ori nu vede sensul sau logica acestor modificări, pentru că a jurat să respecte legea.

Poartă povara sutelor de ordine de plată pe care le întocmește lună de lună, cu mâna tremurândă și cu teamă în suflet, pentru că lui îi pasă de fiecare leuț în parte și pentru că de fiecare dată va trebui să se justifice în fața contribuabilului, dar și a fiscului.

Poartă povara muncii permanente și a fiecărui 25, fără să aibă dreptul să meargă în vacanță, să nască, să se îmbolnăvească sau chiar să moară înainte de 25.

Poartă povara fiecărei instituții la fiecare control în parte, pentru că, din păcate, avem cel puțin 60 organisme cu atribuții de control în această țară, iar el, cu emoție și temere, trebuie să justifice fiecare hârtiuță, declarație, acțiune și activitate pe care antreprenorul sau managerul a făcut-o.

Poartă povara băncilor, firmelor de leasing și a oricărei instituții financiare, pentru care trebuie să completeze zeci de formulare, să scaneze sute de pagini de documente și să răspundă la întrebări nenumărate.

Și dacă despre antreprenori se spune că sunt motorul economiei, despre contabili aș putea spune că sunt roțile ei, fără de care această mașină complicată nu s-ar putea mișca din loc.

Tu când i-ai mulțumit ultima dată contabilului tău?

Autor: Valentina Saygo, Expert contabil, Ask for Accounting